

Nr 5

Av herr Carlsson i Huskvarna m. fl., *angående rabatter för folkpensionärer m. fl. vid resor på statens järnvägars och postverkets busslinjer.*

(Lika lydande med motion nr 4 i Första kammaren)

Efter försöksverksamhet under några år med tillfälliga bestämmelser om 50 % rabatt för folkpensionärer vid resor på statens järnvägar, har från och med 1962 införts det s. k. 67-kortet. Avsikten är, att SJ varje år skall bestämma under vilka tidsperioder kortet skall berättiga folkpensionärer till 50 % rabatt på biljetter vid järnvägsresa. För 1962 gäller rabatten 15 januari—12 april, 25 april—31 maj och 1 september—15 december. Jul- och påskhelgerna samt de tre sommarmånaderna är alltså undantagna. Vi hoppas, att SJ för nästa år utsträcker rabattperioden till åtminstone en av sommarmånaderna samt att även förtidspensionärer, blinda, invalider och vanföra skall komma i åtnjutande av samma förmån.

En brist i de nu gällande permanenta rabattbestämmelserna är att "67-kortet" i motsats till "Tågtian" m. fl. tillfälliga rabattkort endast gäller för fyra resor, varefter det finns möjlighet att lösa ytterligare ett kort å 10 kr. Det rimliga vore, att rabattkortet löpte per kalenderår. Vi hoppas, att ovan anförda synpunkter beaktas av SJ för kommande år.

Kommunikationsministern meddelade i ett interpellationssvar i andra kammaren den 24 november 1961, avgivet kort innan de ovan nämnda permanenta folkpensionärsrabatterna offentliggjordes, att rabatterna "grundats på kommersiella kalkyler och haft till enda syfte att förbättra SJ:s lönsamhet". Folkpensionärsrabatten har alltså för SJ varit en bra affär, samtidigt som den varit och är till nytta och glädje för folkpensionärerna.

Tyvärr medger emellertid rabattkortet inte någon prisnedsättning på SJ:s busslinjer. Denna brist kommer att framstå allt större, i den mån SJ fortsätter att nedlägga järnvägar. Vid 1960 års slut omfattade SJ:s järnvägsnät 14 458 km och SJ:s bussnät 24 583 km. Stora grupper kan inte få samma nytta av rabattbestämmelserna som andra på grund av det stora avståndet till järnväg, men för alla folkpensionärer, oavsett var de är bosatta, är nuvarande ordning mindre tillfredsställande. En utvidgning av rabattgivningen till SJ:s bussar aktualiserar givetvis också frågan om liknande rabatter på postverkets busslinjer i mellersta och övre Norrland, vilka 1960 omfattade 7 877 km.

Då rabattsystemet hittills visat sig vara ekonomiskt fördelaktigt för SJ,

är det troligt, att också rabatter på SJ- och postverksbussar skulle vara ekonomiskt väl motiverade.

Under hänvisning till det anförda föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att Kungl. Maj:t med vederbörande affärsverk upptar frågan om att rabattförmåner för folkpensionärer, liknande dem som nu gäller vid järnvägsresor, införes även på SJ:s och postverkets busslinjer, ävensom att rabattförmånerna utsträcker till att omfatta förtidspensionärer, blinda, invalider och vanföra.

Stockholm den 12 januari 1962

Henning Carlsson
i Huskvarna

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Axel Gustafsson
Borås

Henning Gustafsson

Yngve Hamrin

Mac P. Hamrin

Thorvald Källstad

Elias Jönsson
i Ingemarsgården